

PROPOSTA D'APROVACIÓ DE LA MOCIÓ DE L'EQUIP DE GOVERN PER ACABAR AMB LA DISCRIMINACIÓ DE LES DONES A L'ESPORT I AMB LA SEXUALITZACIÓ DEL COS DE LES ESPORTISTES (A120.1 0026/2021)

Vista la moció presentada per l'equip de Govern, on demanen que s'inclougui en l'ordre del dia del proper Ple Municipal de l'Ajuntament, la qual es transcriu literalment:

Vivim en una societat en què la discriminació envers les dones suposa un fre a la igualtat i una pèrdua de capital humà. La discriminació cap a les dones impregna tots els sectors de la societat i limita la capacitat de totes les persones de viure en plena igualtat i llibertat i la pràctica esportiva no es troba exempta d'aquestes desigualtats.

L'informe Dones en l'esport d'enguany posa de manifest els biaixos de gènere en aquest àmbit. Primerament, trobem un biaix important en l'esport que practiquen majoritàriament les dones i els homes. Els homes es concentren principalment als esports com el futbol i el bàsquet i les dones ho fan a la gimnàstica rítmica i la dansa. Tal com succeeix en altres àmbits de la vida, les activitats esportives masculinitzades són aquelles més valorades econòmicament, considerades d'alt nivell, més visibilitzades pels mitjans de comunicació i més seguides pel públic. Tot i que, afortunadament, cada vegada més, podem trobar dones esportistes als mitjans i a les activitats de competició sent referents per a altres dones i noies.

Les xifres no milloren pel que fa a presència de dones a les estructures directives de clubs i federacions esportives. Les dades demostren que en els últims anys, cada cop hi ha més dones esportistes d'alt nivell (ja han passat de representar el 45% l'any 2010, al 51% el 2020), però aquest increment no es reflecteix als espais de presa de decisió. L'any 2020 només un 27% de les persones integrants de les juntes directives dels consells esportius de Catalunya eren dones, una xifra molt allunyada de la paritat. A aquest fet hi hem de sumar que els protocols pels quals es regeixen les diferents activitats esportives, estan elaborats des d'una visió masculina i alhora masculista que sexualitza cos de la dona. Així mateix, l'ocupació en entrenadores i entrenadors esportius continua sent un espai d'homes. Les darreres dades de 2019 indiquen que les dones continuen representant una mica més del 15% del total d'aquest col·lectiu. Les feines que representen esferes de responsabilitat, poder o superioritat moral són les que més resistències oposen a que les dones hi accedeixin

Per tant, què succeeix amb les dones que practiquen activitats esportives de manera professional? Doncs que xoquen frontalment amb les estructures patriarcals i masculistes del sistema, un fet que genera desigualtats que es manifesten també contra els cossos de les dones. Els Jocs Olímpics de Tòquio 2021 en són una constatació. Hem vist com aquesta lògica masculista amb què s'han dissenyat bona part dels protocols esportius, no prioritza ni el joc ni la comoditat de les esportistes, sinó que posa per davant la idea que el cos de les dones

és un objecte per complaure la mirada masculina. Els dos casos que han generat més controvèrsia i que han tingut una dimensió més mediàtica han estat el de les jugadores noruegues d'handbol platja que han estat multades per la Federació Europea d'Handbol (EHF) amb 1500 euros per negar-se a jugar amb biquini, quan els seus companys homes ho fan amb samarreta i pantalons fins als genolls; i també el cas de les gimnastes alemanyes que han competit amb un vestit de cos sencer trencant amb el vestuari "convencional".

Aquestes normes de vestuari són del tot discriminatòries, ja que tenen per objectiu la sexualització del cos de les esportistes. Com a Societat i també des de la política institucional, hem d'impulsar un canvi d'aquestes normes i protocols, amb l'objectiu de permetre la lliure elecció de vestuari de les esportistes, amb l'objectiu de garantir-ne la màxima comoditat i eficiència per a la pràctica esportiva que realitzen, tal com succeeix en el cas dels homes. Des d'Esquerra Republicana ens comprometem a abordar aquesta qüestió des de tots els àmbits en què tinguem representació política. Perquè l'espectacle està en el joc, no en el cos!

És en aquest sentit doncs, de la mateixa manera que denunciem aquestes situacions, aportem línies de treball que han d'eradicar aquestes discriminacions de qualsevol pràctica esportiva i àmbit relacionat amb la pràctica de l'esport, amateur i professional.

I és per tots aquests motius que proposem l'adopció dels següents acords:

PRIMER. Impulsar des de l'Ajuntament la pràctica de l'esport femení, tant en l'àmbit de l'esport escolar, l'esport amateur, i l'esport federat, ja sigui en equips femenins o mixtes, com en el foment de seccions femenines o equips mixtes als clubs esportius de totes les disciplines que es practiquen al municipi.

SEGON. Impulsar campanyes als centres educatius des de l'Ajuntament contra la segregació horitzontal en l'esport; no hi ha esports de nois i esports de noies.

TERCER. Treballar conjuntament amb els clubs esportius del municipi per elaborar un Pla d'Igualtat que es concreti en la presència de dones a les estructures organitzatives i directives dels clubs.

QUART. Treballar conjuntament per fomentar la presència de dones entrenadores, àrbitres, delegades de camp...arribant a totes les figures necessàries per a la pràctica de les diferents disciplines esportives.

CINQUÈ. Treballar conjuntament amb els clubs esportius locals, les federacions, i des de la regidoria responsable de l'àmbit esportiu per acabar amb la sexualització del cos de les dones en algunes equipacions esportives clarament diferenciades de la indumentària masculina i que res tenen a veure amb la comoditat a l'hora de practicar esport.

SISÈ. Fer arribar aquests acords a totes les institucions que intervenen en la pràctica esportiva al municipi; clubs, federacions esportives, així com a la Diputació i a la Secretaria General de l'Esport del Govern de la Generalitat.

Moció aprovada per unanimitat